

INTERJÚ

Dr. Mózes Huba irodalmár: önazonosság-tudat pallérozása verssel

4.

GAZDASZEMMEL

Népszerűek az Országos Vidékfejlesztési Program mezőgazdasági kiírásai

6.

KULTÚRTÉR

Erdélyi színházi körkép – kezdődik a 2018-2019-es évad

10.

5 448 491 06 0019 18038

Bomlaszt és összeugraszt Sargentini

Tőkés László EP-képviselő szerint esély lehet az országot elmarasztaló strasbourgi döntés

FOTÓ: MTI

Migránsok Rösckén a magyar határnál: a jövő májusi európai parlamenti választásokon kemény harc várható a migrációt támogató és az ellenző erők között

Az Európai Parlament 448 igen szavazattal, 197 ellenében és 48 tartózkodás mellett fogadta el a múlt héten a magyar jogállamiság helyzetéről szóló különjelentést. A Judith Sargentini által összeállított értékelés szerint Magyarországon fennáll az uniós értékek súlyos sé-

rülésének a veszélye. A nagy vitákat kavarázó jelentés háttéréről és lehetséges következményeiről Tőkés László európai parlamenti képviselővel beszélgettünk, aki úgy véli, a strasbourgi döntést a jövő évi parlamenti választásokon akár javunkra is fordíthatjuk.

7.

NÁNÓ
CSABA

Diktatúra és sztálinizmus

Kemény vagy szép szavakkal könnyű félrevezetni az embereket. Általában politikusok fegyvere mindkettő, és ha jókor, jó helyen mondanak ki bizonyos dolgokat, a többség hajlamos rábólintani még a féligazságokra is. Ezekből pedig általában félretájékoztatás születik, ami napjainkban egyre jobban elharpózik még a közbeszéd szintjén is.

Nem akarom részleteiben elemezni a Sargentini-jelentést, nem az én tisztem, megtették és megteszik ezt hivatásos politikai elemzők, politikusok és a köz-nép egyaránt. Hiszen véleményre mindenkinnek joga van, ha nem is mindig ért ahhoz, amiről nyilatkozik.

Morvai Krisztina, Magyarország EP-képviselője szerint „a szovjet jog és az

államelmélet volt az, ami azt mondta: tulajdonképpen nincs szükség jogra és szabályokra, csak politikailag megbízható emberekre, akik az értékrendet végrehajjták”. A Sargentini-jelentésben ugyanis olyan dolgok miatt támadják Magyarországot, amelyek nincsenek európai normákba lefektetve, nem szerepelnek az uniós jogrendszerében, az EU-nak nincs is hatásköre bizonyos kérdések vizsgálatára. Budapest mindazonáltal megkapta a fejmosást, Bukarest pedig állandóan megússza a számonkérést, elsősorban kisebbségi ügyekben...

Nyilván a két ország nem ugyanazokkal a gondokkal küzd. Romániát elkerülte a migránsáradat, de itt vannak a

különböző nemzetiségek, amelyek néha ugyanolyan kirekesztve érzik magukat a nagy többségtől, mintha valamiféle bevándorlók lennének. Sokak számára érthetetlen, hogy uniós szinten miért nem néznek a körükre a román vezetőknek, például a magyar kisebbség helyzete miatt. Erre az európai hatalmasságok válasza: nem avatkoznak a tagországok belügyeibe. Joggal kérdezhetjük: a menekültek befogadása vagy elutasítása nem belügy? Nem kellene mindenkinek magának döntenie arról, hogy nemzetét milyen módon védi meg?

Magyarországot megfedték európai szinten, miközben Romániában elkövetett dolgokat művelnek velünk. Az

ellenünk hozott intézkedések látszólag senkit sem érdekelnek. Lehet, mi sem dörömbölünk elég hangosan az uniós illetékesek ajtóin. Legutóbb a tanügyben tört ki a botrány – immár hányadszor? –, mert ránk erőszakolnak olyasmit, amivel sehogy sem békülhetünk ki. Hiszen itt gyerekeink jövőjéről van szó, és ez legalább olyan súlyos kérdés, minthogy jönnek vagy sem a menekültek.

Ha azt állítják az unióban (és nem csak), hogy Magyarországon diktatúra van, akkor Romániában egyes történészek egyenesen a sztálini időket idézik. Ami a nyugatiak szemében szinte mindegy, ám mi a saját bőrünkön érezzük mindezt.

VEZÉRCIKK